

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Bảy, ngày 14/01/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1127

“VẬN MAY SỚM ĐÃ HƯỞNG HẾT THÌ TUỔI GIÀ THÊ THẨM”

Chúng ta không biết trân trọng mà chúng ta hưởng hết vận may của mình thì khi về già cuộc sống của chúng ta sẽ rất thê thảm. Trong cuốn sách “*Nhi đồng học Phật*” kể về một vị phú ông, khi cuộc sống giàu sang, ông rất hoang phí thức ăn, ông thường đổ cơm thừa vào mương nước. Một vị tăng nhìn thấy mương nước nhà ông phú ông có cơm trắng chảy ra nên Ngài vớt cơm đó mang phơi khô. Sau này, khi ông phú ông bị phá sản, ông tìm đến chùa để xin cơm, vị tăng mang cơm phơi khô để phú ông ăn. Khi biết đó là cơm ngày xưa mình đã hoang phí thì vị phú ông cảm thấy rất xấu hổ. Vị tăng đã dạy cho phú ông bài học về đạo lý nhân quả, vị phú ông đó đã không biết kiệm phước, tu phước, tích phước. Đa phần chúng ta biết tu phước nhưng chúng ta không biết kiệm phước.

Trong vườn của tôi có trồng hai bụi rau húng quế, mỗi lần cần rau thì tôi chỉ hái một bụi. Vài hôm sau tôi mới ngắt bụi rau húng quế còn lại. Nếu chúng ta không có ý niệm để dành rau húng quế cho ngày mai thì chúng ta sẽ cắt hết cả hai bụi rau. Đó là chúng ta không biết tiết phước. Chúng ta biết tu phước bằng cách bố thí, cúng dường nhưng chúng ta không biết tiết phước. Chúng ta tu phước thì ít nhưng chúng ta hoang phí phước báu thì quá nhiều. Nhiều người cho rằng, họ có nhiều tiền như vậy thì tiền của họ sẽ không thể hết. Một số người được đền bù hàng tỷ đồng từ các đơn vị giải phóng mặt bằng nhưng họ tiêu xài hoang phí nên chỉ vài năm sau thì họ đã dùng hết tiền. Lúc đó, cuộc sống của họ sẽ càng trở nên thê thảm vì họ đã quen sống hoang phí, họ cũng không còn đất để trồng trọt. Chúng ta phải luôn tiết phước, tích phước, tu phước!

Hòa Thượng nói: “*Người thế gian luôn tìm cầu vận may thậm chí tranh đoạt vận may của người khác. Họ không biết rằng, khi còn trẻ họ dùng hết vận may thì khi về già cuộc sống của họ sẽ bi thảm*”. Chúng ta không nắm lấy vận may mà chúng ta nhường cho người khác thì vận may sẽ được nhân lên nhiều hơn. Hòa Thượng thường nói, những tiện nghi chúng

ta đáng thọ hưởng thì chúng ta cũng không nên hưởng mà chúng ta nên chia sẻ cho người khác. Hàng ngày, chúng ta đều đang lãng phí thức ăn, điện, nước. Nếu chúng ta dùng thức ăn, đồ dùng của chúng ta một cách tùy tiện thì chúng ta đang lãng phí phước báu của chính mình. Chúng ta tùy tiện lãng phí của cơ quan, đoàn thể thì dù là một hạt nước, một hạt gạo cũng nặng như núi Thái Sơn. Một số người bạn của Hoà Thượng làm trong cơ quan nhà nước, khi Hoà Thượng gặp lại họ thì Ngài rất ngạc nhiên vì họ trông rất già nua, tinh thần xuống thấp. Đó là vì lúc trẻ họ đã tùy tiện hưởng hết phước.

Khi tôi đến các trường trong hệ thống, tôi thường thấy mọi người bật quạt, điều hoà số cao nhất. Chúng ta không nghĩ đến giữ gìn đồ dùng, tiết kiệm điện đó là chúng ta đang tùy tiện hưởng phước. Tôi không bao giờ để điều hoà nhiệt độ quá thấp so với nhiệt độ ngoài trời. Khi trẻ chúng ta tùy tiện hưởng vận may, phước vận thì khi về già chúng ta không còn vận may, phước báu nữa. Chúng ta phải tích cực, nỗ lực tu tích phước báu, chúng ta có thể bắt đầu bằng 1 xu, 1 đồng. Hoà Thượng khởi đầu sự nghiệp vĩ đại cũng chỉ bắt đầu từ 1 xu, 1 đồng. Bản thân tôi cũng bắt đầu từ 1 đồng. Hiện tại, chúng ta giàu có, dư giả nhưng chúng ta cũng phải không ngừng tái tạo phước báu vì hàng ngày, chúng ta vẫn đang tiêu phước. Nếu chúng ta không tái tạo phước thì khi về già, chúng ta sẽ không còn phước báu để hưởng.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta chân thật muốn vận mạng tốt thì chúng ta phải tích công, bồi đức. Vận mạng là do chính chúng ta tạo ra. Nếu chúng ta như lý, như pháp mà cầu thì chúng ta sẽ thay đổi được vận mạng”***. Chúng ta dùng tâm chân thành, cho đi vô điều kiện thì mọi thứ cũng sẽ trở về một cách vô điều kiện.

Năm vừa qua, chúng ta làm được nhiều việc lợi ích cho mọi người. Chúng ta đang giúp nhiều người cải tạo vận mệnh và chúng ta cũng đang tích cực cải tạo vận mạng của chính mình. Chúng ta học Hoà Thượng cách cho đi, các trường đều đang gói bánh chưng để tặng. Trong một tháng, chúng ta đã tặng gần 2000 chiếc bánh chưng, con số này đang ngày càng tăng. Chúng ta cũng đã trồng được nhiều vườn rau sạch để tặng mọi người. Chúng ta chứng minh cho mọi người thấy cho đi sẽ không hết!

Người xưa nói: ***“Tài nguyên quảng tận”***. Nguồn tài lực rất dồi dào. Chúng ta làm bằng tâm yêu thương, chân thành, cho đi vô điều kiện thì chúng ta sẽ nhận được những kết quả rất khác biệt. Chúng ta phải hiểu lý luận, phương pháp cầu chứ chúng ta đừng đi cầu Thần linh. Vào dịp Tết, nếu chúng ta cầu khẩn, xin xỏ Phật Bồ Tát, Quỷ Thần thì chúng ta đã sai rồi. Chúng ta dùng tiền tặng quà cho những người thật sự nghèo khó thì phước báu của chúng ta sẽ

tăng. Người xưa nói: “*Vạn nơi cầu, vạn nơi ứng*”. Trong tên gọi của Bồ Tát Quán Thế Âm, “*quán*” nghĩa là lắng nghe. Các Ngài nghe bằng tính nghe, bằng tâm đại từ bi nên các Ngài nghe thấy tiếng kêu khổ của chúng sanh để các Ngài cứu giúp. Hàng ngày, chúng ta nghe sự tham cầu, tham dục vậy gọi thì chúng ta đang hưởng, đang tiêu hao phước báu.

Chúng ta phải hiểu đạo lý để “*cầu*”. “*Cầu*” không phải là cầu xin, không phải là chúng ta hướng đến người khác cầu mà chúng ta phải cầu ở chính mình. Chúng ta là người tạo ra và thay đổi vận mạng của chính mình. Hòa Thượng bắt đầu từ 1 đồng, Ngài đã xây dựng nên một kho tàng trí tuệ cho đời sau. Ngài đã xây dựng rất nhiều trường học, in hàng nghìn tấn Kinh, sách thiện.

Hệ thống của chúng ta vừa in xong cuốn “*Những tấm gương đức hạnh*”, cuốn sách rất đẹp và ý nghĩa. Khi tôi tặng quyển sách cho mọi người tôi cảm thấy rất “*sảng khoái*”. Cuốn sách được biên tập rất kỳ công, những người biên tập đã rất tâm huyết, làm bằng tâm tri ân với cội nguồn. Có người kể với tôi, khi con của họ tham gia một cuộc thi thì đứa bé phải trả lời câu hỏi cuối là: “*Ai là Trạng nguyên trẻ nhất nước ta?*”. Đứa bé chưa từng biết câu trả lời nhưng có người nói vào tai đứa bé: “*Trạng nguyên Nguyễn Hiền là trạng nguyên trẻ nhất trong lịch sử các triều đại phong kiến Việt Nam*”. Đứa bé đã trả lời đúng và đạt được phần thưởng đó là nhờ sự gia hộ của các bậc Cổ Thánh Tiên Hiền. Chúng ta làm bằng tâm tri ân, báo ân với Cổ Thánh Tiên Hiền thì chắc chắn chúng ta sẽ nhận được sự gia hộ của các Ngài. Đó chính là đạo lý cầu. Chúng ta đi cầu khẩn, xin xỏ thì chúng ta càng làm càng mê đắm.

Tôi đi đến đâu tôi cũng có rau sạch để tặng. Hôm qua, tôi đến quận 9, tôi thấy vườn rau xanh tốt lạ thường. Ngày mai tôi đi Tây Ninh, vườn rau ở Tây Ninh rộng đến 700m², rau cũng rất xanh tốt. Chúng ta làm vườn rau không dễ dàng, hạt nhập từ nước ngoài, dinh dưỡng loại cao cấp. Chúng ta cho đi mà chúng ta cảm thấy rất vô cùng sáng khoái. Đây là đạo lý, phương pháp của cầu. Phật còn không ban được cho chúng ta thì Quỷ thần không thể làm được.

Hòa Thượng nói: “***Thập đạo vô thân***”. Mười cõi này không có một vị Thần nào đủ quyền năng ban phước, giáng họa cho chúng ta. Lần đầu tiên tôi nghe câu nói này, tôi cảm thấy vô cùng ngạc nhiên. Chính chúng ta là người đang ngày ngày ban phước, giáng họa cho chúng ta. Nếu chúng ta ngày ngày tích công bồi đức thì chúng ta đang ngày ngày cải tạo vận mạng của mình. Chúng ta ngày ngày tiêu hao, lãng phí phước báu thì chúng ta đang làm vận mệnh của mình ngày càng xấu đi. Chúng ta là người tạo và thay đổi vận mệnh của chính mình. Hòa Thượng nói: “***Chúng ta nhất định đừng có ý niệm tìm người khác để cải tạo vận mệnh cho***

chính mình". Chúng ta bắt đầu từ chính mình. Chúng ta bắt đầu từ một xu, một đồng. Chúng ta bắt đầu bằng chính sự lao lực, nhiệt tâm của chính mình.

Một tháng qua, tôi đã đi khắp miền Nam Bắc làm rất nhiều việc bằng sức lao động của chính mình. Vận mạng do chính mình thay đổi. Hòa Thượng nói: "**Phật pháp là phá mê, khai ngộ, phá trừ mê tín. Nếu chúng ta có trí tuệ thì chúng ta vạn nhất không nên làm một cách mơ hồ. Nếu chúng ta muốn thay đổi vận mạng của mình thì nhà Phật đã nói: "Phật thị môn trung, hữu cầu tất ứng". Trong nhà Phật có cầu tất có ứng. Chúng ta phải hiểu được lý luận, phương pháp của cầu. Chúng ta cầu khẩn, xin xỏ một cách mù quáng thì chúng ta không thể cầu được**". Chúng ta làm một cách mơ hồ là chúng ta chỉ biết van xin, cầu khẩn. Hòa Thượng đã làm ra tấm gương cho chúng ta, tôi học theo Ngài nên tôi cũng đã thay đổi được vận mạng của chính mình.

Từ ngày tôi làm theo Hòa Thượng, tôi không phải vận động, viết tâm thư nhờ người khác hỗ trợ. Tôi rất tâm huyết với câu của người xưa: "**Đồ cũ không dùng cho đi vẫn hữu dụng. Nhịn một hai bữa tiệc tùng để cho người nghèo đói**". Những gì thuộc quyền sở hữu của tôi thì tôi sẽ tặng hết cho người khác. Đây chính là đạo lý của: "**Hữu cầu tất ứng**".

Hòa Thượng nói: "**Trên sự thì chúng ta làm như vậy. Trong tâm chúng ta thì chỉ có một câu "A Di Đà Phật". Câu "A Di Đà Phật" rất vi diệu. Chỉ cần chúng ta niệm một câu "A Di Đà Phật" thì vận mạng xấu như thế nào cũng đều có thể chuyển đổi. Việc này rất ít người tin tưởng, làm theo**". Chúng ta dùng tâm gì để niệm A Di Đà Phật. Hòa Thượng nói: "**Cả đời tôi là một mảng chân thành**". Tâm Ngài là một mảng chân thành, một mảng thanh tịnh, một mảng từ bi. Ngài dùng tâm: "**Chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi**" để niệm Phật nên vận mạng xấu như thế nào cũng có thể thay đổi. Nếu chúng ta không dùng tâm chân thành, thanh tịnh để niệm Phật thì chúng ta không thể có kết quả tốt.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

